

تجربه پرېنست کارپوهان: ظاهر او لینا په کلیوالي ټولنه کې د اوسیدو په اړه

د ظاهر او لینا سره زموږ مرکه ولولئ ځکه چې دوی په کلیوالي میشته سیمو کې د بیا میشتیدنې تجربه له مور سره شریکوي.

ظاهر او لینا له دوو کلونو راهیسې په بریتانیا کې ژوند کوي، مونږ سره یې خبرې کړې چې څنګه د دوی کورنۍ په یوه کلیوالي ټولنه کې میشته شوه چې اوس هلته د خپل کور په څیر احساس کوي. دوی له مونږ سره د سوریې د تلو د تجربې، په اردن کې د دوی د ژوند د ستونزو، او هغه ویره چې دوی بریتانیا ته راوړي وه خبرې کړې. بیا میشتیدنه تل ستونزمنه وی او د لومړي کووید - 19 قرنطین لخوا نور هم ستونزمن شوه چې د دوی له رسیدو سمدستی وروسته پلي شوو.

په هرصورت، د ټولني د ملاتړ ډلې په مرسته، دوی کارونه په چټکۍ سره ترسره کړل او اوس د دې ډلې سره مرستې کولو ته سترګې په لار دي چې دویمه کورنۍ ته ښه راغلاست ووايي.

د نورو معلوماتو لپاره دا مصاحبه تر پایه ولولئ!

هغه شرایط چې تاسې پکې له سوریې ووتلي څه وه؟

ظاهر: دا د جګړې له امله وه. مونږ د خپلې خور، د هغې میره، د لینا مور او ورور په ګډون د خپلې کورنۍ سره لاړو. دا د دريو کورنیو په څیر و. مونږ په موټر کې ولاړو. مونږ باید تللي وای. یوازې خدای پوهیږي چې مور څنګه احساس کول، مونږ نشو کوالی خپل احساسات بیان کړو. مونږ نامعلوم لوري ته روان وو. مونږ په اردن کې یوازې یو کس پیژندلو - زموږ خوربه.

لینا: د جګړې حالات واقعاً سخت وو او د ملکي خلکو کورونه یې بمبارول، نو مونږ اړ شو چې ووځو. مونږ بل هیڅ انتخاب نه درلود. مور هلته کورنۍ او ملګري پرېښودل چې د سوریې بیلابیلو خوندي سیمو ته تللي وو.

ظاهر: کله چې مور خپل ځای پرېښود، هیڅوک هلته نه وو ځکه چې دا خطرناکه سیمه وه. د وتلو لپاره دا کار ډیر اسانه وه ځکه چې نور لا د مخه تللي وو.

په اردن کې ژوند څه ډول وه؟

ظاهر: دا واقعاً سخته وه کله چې مونږ لومړی ورسیدو. مونږ د بهرنیانو په څیر وو. ادغام په لومړي سر کې سخت و، مګر د وخت په تیریدو سره ښه شو او مونږ له ډیرو خلکو سره ولیدل. د اردن خلک زموږ سره ډیر ښه وو. هغه ستونزې چې مونږ درلودې هیڅکله د اردن د خلکو له امله نه وې. دوی هلته زموږ هرکلی وکړ. مګر دا یو کوچنی هیواد دی او اقتصاد دومره پیاوړی ندی. د کار موندل سخت دي - حتی د اردنیانو لپاره.

زه یو برقی یم، ما ځانته خپله کاره پیدا کړ، (زما خپل کار وه) باید پخپله کار وکړم. دا د مدیریت وړ وه مګر په ښه حالت کې نه و. په کافی اندازه کار نه و. ما یوازې د خورا ټیټ نرخونو په اخیستلو سره کار ترلاسه کولی شو - ما باید د اردنیانو په پرتله ارزانه نرخونه وړاندې کړي وای. ما باید د پیسو لپاره کار وکړم.

کله چې مونږ اردن ته ورسیدو، مونږ مستقیم د کډوالو کمپونو ته لاړو او هلته مو لومړی شپه تیره کړه. بیا مونږ په امان کې د خپلې خوربه کور ته لاړو. مونږ هلته د یوې اونۍ لپاره پاتې شو تر هغه چې مور په کرک کې د بل خپلوان کور ته لاړو. بیا مونږ وکولای شول چې په مستقل ډول د ژوند ځای پیدا کړو.

لینا: د سوریې او اردن ترمنځ دودونه او کلتور واقعاً توپیر لري، نو د شیانو سره د عادت کولو لپاره ډیر وخت واخیست.

ظاهر: کله چې لینا په سوریه کې وه، له کورنۍ سره یې ژوند کاوه، خو کله چې په اردن کې وه، یوازې وه، چې ورته ستونزمنه وه. مگر ډیر ژر د هغې کورنۍ له هغې سره یوځای شوه او هر څه ښه شول ځکه چې هغه بیرته هغه څه ته راستنه شو چې هغې یې عادت درلود.

څومره موده اردن کې ووسیدلی؟

ظاهر: شپږ کاله په اردن کې، د دویم یا دریم کال څخه مور داسې احساس کاوه چې مور د ټولني برخه یو. خلک پر مور ډېر مهربان وو. اردن د کور په څیر احساس راوړ. د اردن پرېښودل سخت وو. لکه چې مونږ بیا کور پرېښود. که څه هم مونږ بل هیڅ انتخاب نه درلود. مونږ باید هغه ځای پرېښی وای ځکه چې مور هلته هیڅ راتلونکي نه درلود. ټولنه یې واقعا ښه وه مگر ښه راتلونکي یې نه و. په ځانګړې توګه کله چې مور د خپلو ماشومانو په اړه فکر کاوه - ځکه چې دوی په اردن کې هیڅ ښه راتلونکي یا امکانات نه درلودل، نو مور نشو کولی چې هلته پاتې شو.

د بیا میشتیدنې له لارې بریتانیا ته د ننوتلو پروسه څنګه وه؟

ظاهر: په اردن کې د ملګرو ملتونو د کډوالو عالي کمېشنرۍ (UNHCR) چارواکو له ما سره د تلیفون له لارې اړیکه ونیوله او له ما څخه یې وپوښتل چې ایا تاسې بریتانیا ته د تګ لیاوالتیا لری؟ او ما وویل چې هو! دا یوازې یو تلیفون و چې هو یا نه به ورته ویل کیدل - او مور وویل چې هو. بیا مو مرکې وکړې. د تلیفون تماس زما سره و.

لینا: زه د دې پریکړې په اړه واقعا ډاډه نه وم ځکه چې ما په اردن کې زما کورنۍ له ما سره درلوده. زه به بیا په ورته حالت کې وم که مور بریتانیا ته ولاړ شو. خو وروسته له دې چې ما له ظاهر سره پر موضوع خبرې وکړې، هغه زه قانع کړم.

ظاهر: په ښکاره ډول دا ستونزمنه وه. زموږ پراخه کورنۍ غمجنه وه چې مونږ به بیا له دوی څخه جلا شو، مگر زموږ لپاره خوشحاله ول. په اردن کې میشت ټول سوریایان د بیا میشتیدنې چانس ته په تمه دي او د کورنۍ د هر غړي لپاره چې دا چانس ورته پیدا کیږي خوشحاله کیږي. هر څوک د دې په اړه فکر نه کوي، دوی یوازې هو ویل غوښتل غواړي. دوی په لرې کیدو غمجن دي، مگر د دې فرصت په ترلاسه کولو خوښ وي.

ماشومان واقعا متعجب وو. دوی ډیرې پوښتنې درلودې!

ایا تاسو مخکې له دې چې تاسو دلته راشئ د بریتانیا په اړه څه پوهیدئ؟

ظاهر: له خبرونو او داسې نورو څخه مو د اروپایي هېوادونو په اړه عمومي نظر درلود. کله چې مونږ پوه شو چې مونږ بریتانیا ته روان یو، مونږ د ملګرو او خلکو سره اړیکه ونیوله چې زه یې پیژنم چې په بریتانیا کې میشت دي ترڅو پوښتنه وکړو چې هلته ژوند څه ډول دی. زه ډیر خلک پیژنم، نو ما ډیر معلومات ترلاسه کړل.

د ژبې خنډ زما ترټولو لوی اندېښنه وه. په ژبه نه پوهیدل دا ډیر ستونزمن کوي چې په هغه ځای کې میشت شي او هغه څه ترلاسه کړي چې مور یې ترلاسه کول غواړو.

لینا: د کورنۍ د پرېښودو پرته، په عمومي توګه په ژبه نه پوهیدل و چې زه یې په اړه اندېښمنه وم.

تاسو څنگه احساس کاوه کله چې تاسو لومړی برتانيا ته راغی؟

ظاهر: په بنکاره ډول دا یو څه عجیب و کله چې مور ورسیدو. مونږ عجیب احساس کاوه. مگر ځکه چې هغه ټولنه چې مونږ سره یی ولیدل خورا بڼه وه، دی مونږ ته باور راکړ چې هرڅه به سم شی.

لینا: د گروپ سره لیدني مور ته امید راکړ او مونږ ته یې د خوشبینی احساس راکړ.

ظاهر: کله چې مور ورسیدو دا واقعا سخته وه ځکه چې کووید سمدلاسه پیل شو او هرڅه وتړل شول. همدارنگه، هغه بڼار چې مور په کې یو، هیڅ عرب یا د ورته پس دود یا کلتور څخه هیڅوک نه درلود، چې دا په لومړي سر کې ډیر ستونزمن وی. مونږ حتی فکر کاوه چې بڼار پریږدو او بل چیرې لار شو. مگر گروپ واقعا ملاتړي او مرستندویه وه. دوی زموږ بشپړ ملاتړ وکړ او مور ته یې مشوره راکړه چې د کووید وضعیت حل کیدو پورې انتظار وباسو. په دې توگه مونږ وکوالی شول فکر وکړو چې ایا مور سیمه خوښوو که نه. مور ډیر خوښ یو چې مور انتظار وکړ ځکه چې اوس مور د هغه ځای سره مینه لرو چیرې چې مور ژوند کوو، دا خورا بڼه خلک او ډیر مهربان دي.

لینا: په لومړي سر کې دا واقعا سخته وه. زه حیرانه شوم چې ولې ما له ځان سره دا کار وکړ - له خپلې ټولې کورنۍ څخه لرې گرځم. خو کله چې مې ماشومان ښوونځي ته لارل نو پوه شوم چې ولې مې داسې وکړل، او ما ولیدل چې د زده کړې کچه ډیره بڼه ده او ښوونځي څومره بڼه پاملرنه کوي. او د گروپ په لوی ملاتړ ما د آرامی احساس وکړ.

په بریتانیا کې مو لومړی روژه او اختر څنگه تېر کړل؟

لینا: روژه او لومړی اختر واقعا سخت وو. مونږ یوازې وو.

ظاهر: د روژې ساعتونه ډېر اوږد وو. روژه مات د شپې لس بجې او پېشلمی شاوخوا یوه نیمه بجه وه. او دلته جومات نه وو، نو ما په خپل تلفون کې یو اپلیکیشن فعال کړ ترڅو د روژې وختونه تعقیب کړم.

دوهمه روژه ډیره بڼه وه. که څه هم زه دمخه په انگلستان کې ډیری خلک پیژنم، خو مونږ نشو کولی دوی په اسانۍ سره وویښو یا له دوی سره مجلس وکړو ځکه چې دوی زموږ سره نږدې نه اوسیدل.

د روژې په دوهم کال کې ما په بڼارونو کې ډیری خلکو سره ولیدل چې یو نیم ساعت یا ډیر به د موټر له هغه ځایه چې زه ژوند کوم واټن وه.

او مور یو بل ته د روژه ماتې بلنه پیل کړه. که تاسو په سوریه، اردن، مصر یا کوم عربي هیواد کې یاست، د روژې په میاشت کې په هوا کې یو ځانگړی څه شتون لری - د روژې یو بڼه فضا چې تاسو واقعا نشي کولی هر ځای جوړ کړئ، او مونږ دلته هغه له لاسه ورکړل.

گروپ څنگه ستاسو ملاتړ وکړ؟

ظاهر: گروپ زموږ سره ډیره مرسته وکړه. د دوی له امله، مور په دې وتوانیدو چې ډیری ستونزې چې مور ورسره مخ یو ډیر چټک حل کړو. که مور گروپ نه درلوده، نو مور به د دې توان نه درلود چې ډیری هغه څه ترسره کړو چې وس مونږ کړي. د دوی ملاتړ زموږ سفر بڼه او لنډ کړی.

لینا: څرنگه چې مور دا ډول مثبت تجربه درلوده، نو له همدې امله مور چمتو یو چې د گروپ په دوهم پروگرام کې نورو کډوالو کورنیو ته بڼه راغلاست ووايو.

تاسو څنگه د دویم پروگرام سره مرسته کوئ؟

ظاهر: مونږ خوشحاله یو چې په هر ډول چې مونږ کولی شو مرسته وکړو. مونږ غواړو په ځانگړي ډول په پیل کې مرسته وکړو ځکه چې زموږ د تجربې له مخې پیل خورا سخت وی. دا هغه وخت و چې مونږ خورا یوازېتوب احساس کاوه، نو مونږ به هڅه وکړو چې د دویمې کورنۍ لپاره دا هر څه اسانه کړو. زما په یاد دي چې زما لپاره ترټولو سخت شی موټر چلول و. کله چې مونږ په لومړي ځل ورسیدو، ما د یو کال لپاره د نړیوال لایسنس سره موټر چلاوه. ما د تیوري ازموینې سره ستونزه درلوده ځکه چې دا ټول په انګلیسي ژبه کې وه. خو بالاخره په تیوري ازموینه کې بریالی شوم او تېره جمعه مې عملي ازموینه کې هم بریالی شوم! مور خوشحاله یو چې په هر ډول چې مور کولی شو مرسته وکړو.

تاسو ولې فکر کوئ چې ټولنیز ملاتړ مهم دی؟

ظاهر: که مور برتانیې ته راغلی وای او دا گروپ شتون نه وای، مونږ به هیڅ هم نشوای کولی. مور د هر څه سره به مو مبارزه کړې وای، نو د دې گروپ درلودل څومره مهم دي. مور فکر کوو چې دا ډېره مهمه ده چې د کډوالو لپاره چې نورو هیوادو ته ځي ورته پروگرامونه په خوندي توګه پلي شي.

لینا: دا گروپ زموږ لارښود و او له مور سره یې مرسته وکړه چې په راتلونکي کې خپل کارونه څنگه ترسره کړو.

تاسو د دغه بڼار په اړه کوم شی ډیر خوښوی چې تاسو پکې یاست؟

ظاهر: مونږ دلته دوه کاله تیر کړو او مونږ په ټولنه کې د ادغام احساس کوو. مونږ نور د ځایه وتلو فکر نه کوو!

لینا: هغه څه چې زه د بڼار په اړه ډیر خوښوم هغه دا دی چې سیمه واقعي ارامه او سکون ده او هغه خلک چې دلته ژوند کوي واقعي د پاملرنې خلک دي. او زه غواړم ژبه بڼه زده کړم ترڅو وکولای شم په خپله ټولنه کې په خپلواکه توګه کار وکړم.

ظاهر: زه غواړم یو ځل بیا د برقی په توګه کار وکړم. زموږ مشر زوی غواړي انجینري زده کړي. ځوانان هم غواړي چې پوهنتون ته لاړ شي، خو پریکړه یې نه ده کړې چې څه غواړي. دلته زموږ ماشومان ډیری اختیارونه لري.

تاسو د دویمې کورنۍ لپاره څه مشوره لرئ چې د ټولني د ملاتړ ډلې لخوا بدرګه شي؟

ظاهر: زما مشوره دا ده چې ژبه زده کړئ. که څه هم بڼار کوچنی دی، خو ډیر خوندي دی. خلک واقعي بڼه دي. کله چې زه په لویو بڼارونو کې د خلکو په اړه اورم، زه گورم چې گټې شتون لري ځکه چې دوی د ورته شالید ډیری خلکو سره دي، مګر په لویو بڼارونو کې هم ډیری ستونزې او مشکلات شتون لري. مور په یوه کوچنۍ، آرامه ټولنه کې د ژوند کولو بڼه احساس کوو.

لینا: د وتلو لپاره گړندي پریکړه مه کوئ - د اوسیدو لپاره یو څه وخت ونیسئ او بیا خپل ذهن جوړ کړئ!

تشکر فراوان ظاهر و لینا!